

MIRA (Mètode Interactiu de Reflexió a través de l'Art)**Desenvolupament de la sessió**

Projecteu la primera imatge de la seqüència.

Deixeu un temps perquè l'observin en silenci. Aquest és un moment molt important perquè es puguin fixar en tots els detalls. Els hem d'induir a mirar i pensar al mateix temps.

Els alumnes han de:

- **Observar la imatge**
- **Pensar què hi està passant**
- **Explicar què hi passa**
- **Escoltar la intervenció de l'altre**
- **Replacar la intervenció de l'altre, si ho creuen oportú. Interactuar**

Formuleu sempre les preguntes bàsiques:

**Què està passant aquí?
Què hi veus que et faci dir això?
Per què dius que l'obra és d'aquesta època?
Quina relació tenen les imatges que has vist?**

Podeu introduir-hi totes les variacions que considereu pertinents:

**Pots dir-ne més?
Què t'ho fa pensar?
Què vols dir amb això?
Algú creu que hi passa alguna cosa diferent?**

La intencionalitat d'aquestes preguntes és molt clara: obligar a una resposta de tipus narratiu i evitar descripcions aïllades.

És fonamental una discussió ordenada i que s'escoltin. Tothom hi ha de poder participar.

El professorat ha d'escoltar atentament i no negar cap intervenció encara que sembli absurda, en tot cas demanar sempre que argumentin les seves opinions.

Cada imatge exigeix un temps diferent de discussió. Cal canviar la imatge quan el discurs és reiteratiu o només parlen els mateixos.

Abans de canviar d'imatge és bo fer un resum del que ha dit tothom integrant totes les intervencions.

Si algú no intervé cal valorar el silenci, no vol dir que no hi estigui interessat, en tot cas se'l pot convidar, sense forçar, que comenci a comentar la propera imatge.

Algunes normes per al professorat

En començar la sessió cal dir que expressin clarament les opinions i que les argumentin, que facin sempre atenció a les opinions alienes i les respectin.

Escolteu amb atenció tot el que diguin, sense fer-ne valoracions ni donar la vostra opinió.

Recordeu que no hi ha respostes incorrectes. En principi tot el que diuen és vàlid, sempre que ho argumentin.

Si a alguna persona li costa intervenir-hi se la pot ajudar dient per exemple: *“I tu Anna, què en penses? Hi estàs d'acord? Ens agradaria saber la teva opinió”*.

Si una cosa no queda prou clara es pot demanar que s'expressin amb més precisió, o que clarifiquin el seu argument. Una bona manera pot ser dient: *“el que tu vols dir és...”*

El nombre òptim de participants en una sessió és d'entre 10-15 alumnes. La durada aproximada és d'una hora on es projectaran un màxim de 4 imatges per sessió.

Activitats alternatives

1. Posar títol a una imatge.

Després d'haver comentat una imatge es proposa que cadascú inventi un títol.

2. Explorar una imatge en petits grups.

Dividir el grup en subgrups de 3 o 4 i donar una imatge (fotocòpia) a cada grup. Després de discutir-la, un portaveu en fa un resum a la resta de grups, i si cal es torna a discutir.

3. Explorar la interpretació d'una imatge.

Projectem una imatge i dividim el grup en subgrups de 3 o 4 que han de fer el debat sobre la imatge projectada. Els secretaris poden escriure el resum del que s'ha dit. En posar-ho en comú amb la resta, cada grup ha de ratllar del seu propi text allò en què hagi coincidit amb els altres. Al final queden sense ratllar les idees inèdites i es poden discutir.

4. Escriu sobre una imatge.

Projectar una imatge durant dos minuts i després apagar l'aparell. L'alumnat ha de fer una descripció per escrit de tot allò que hagin retingut sobre la imatge.

5. Visitar una exposició.

Seguint el mateix mètode, podeu traslladar la sessió a qualsevol museu o sala d'exposicions. En aquest sentit es podria parlar amb el Museu Picasso, amb qui tenim acord. Sabem que el director d'aquest museu coneix el programa.

De l'aplicació del mètode, n'hem pogut extreure diverses consideracions:

- **Ni el professorat ni l'alumnat han de ser entesos en art**, simplement han de tenir la capacitat d'observar.
- **El professor durant la sessió només ha de dinamitzar** l'activitat: donar els torns de paraula, recollir les informacions dites, animar l'alumne més tímid, etc. Però **en cap cas corregeix** o intervé en la interacció dels alumnes.
- **Totes** les observacions, si són argumentades són **vàlides**. No hi ha judicis. L'alumne pot canviar l'opinió si els seus companys el convencen mitjançant l'argumentació.
- **No hi ha una conclusió única**. L'exercici acaba quan fa una estona que els arguments es repeteixen.
- L'excusa del diàleg és una **imatge codificada pel llenguatge artístic**. Per tant, les possibilitats de diàleg a partir de la imatge es multipliquen, engresquen a produir discurs sigui quin sigui.
- Les imatges són de **procedències diverses**. És una aspecte important i integrador tenint en compte la tipologia del nostres alumnes.
- El període artístic, l'autor, el títol de l'obra, etc. són aspectes totalment prescindibles per fer l'activitat. No cal saber-ho, no cal dir-ho, és més, és recomanable no donar la informació en cas de saber-la. **Desemfatització de la informació**.